

DAGNINGEN

"I BEGYNNELSEN SKAP-
ADE GUD HIMMEL OCH
JORD."

—FÖRSTA MOSEBOKEN 1:1

FÖRKUNNARE AV KRISTI NÄRVARO

JANUARI 1956

Förlossningen nalkas.

”Men då detta begynner att ske, resen eder upp och upplyften edra huvud, ty då nalkas eder förlossning.” (Luk. 21: 28)

Inträdet i ett nytt år är alltid en påminnelse om att tiden fortskrider och *tid* är en betydelsefull faktor för sådana kristna som studerar profetiorna. Guds tjänare har, under alla tider och varje tidsålder, varit utan samförstånd med världen omkring dem. De ha blivit plågade av de ogudaktigas syndiga och orättfärdiga handlingar, och på grund av sina egna ofullkomligheter har de suckat inom sig själva, längtande efter att den tid måtte komma, när syndens förfall skulle hejdas och befrielsen från dess fördärvande inflytande skulle komma för dem och hela mänskligheten.

Frågan: ”HUR LÄNGE?” — och ”NÄR?” och deras motsvarigheter framträder många gånger i profeternas och apostlarnas skrifter, och Guds svar är alltid att syndens och dödens makt skall inte fortsätta alltid. Uttrycken ”Yttersta dagarna”, ”ändens tid”, ”sista dagarna” och andra bestyrker att det i den gudomliga planen skulle komma en ny hushållning, varunder rättfärdighet skulle härska och synd och död tillintetgöras.

Guds försäkran om denna rättens seger över orättfärdighet omnämnes genom hela Bibeln med början av 1 Mos. 3: 15 där vi läsa; att ”kvinnans säd skall söndertrampa ormens huvud”. Detta hopp förstärkes genom Guds löften till Abraham, att ”i hans säd skulle alla släkten på jorden bliva välsignade”. (Se 1 Mos. 12: 3, 18: 18 och 22: 18).

Gud lovade genom Mose (se 5 Mos. 18: 18) att sända en stor profet och Jesaja profeterade (Jes. 9: 6): ”Ty ett barn varder oss fött, en son oss given, och på hans skuldror skall *herradömet vila*”. Daniel profeterade (Dan. 2: 44):

"Men i de konungarnas dagar skall himmelens Gud upprätta ett rike, som aldrig i evighet skall förstöras."

När Jesus kom, blev han mottagen av sina lärjungar såsom *den utlovade, som skulle komma*. För dem syntes det att nu hade den så efterlängttade tiden, med befrielse enligt Guds löften, kommit. Johannes Döparen förkunnade om Jesus: "Himmelriket är nära" (Matt. 3: 2). En bättre översättning av den grekiska grundtexten skulle vara: "Himmelarnas Kungliga Majestät har kommit". (se Emphatic Diaglott).

För lärjungarna syntes det visst och säkert att något vidare fördröjande ej skulle finnas. De trodde att Guds rike skulle omedelbart upprättas. (se Luk. 19: 11). Jesus förstod denna situation och för att rädda dem från alltför stor misräkning så berättade han för dem liknelsen om: "En man av ädel börd som for till ett avlägset land för att övertaga ett rike och sedan komma tillbaka." (Se Luk. 19: 12—27)

Tydligen förstodo lärjungarna att Jesus, deras Messias, var just den "man av ädel börd" som Jesus berättat för dem i liknelsen ifråga, att han skulle gå bort och att riket icke skulle upprättas genast, utan först efter det att han återkommit. De förstodo naturligtvis inte då att hans bortgång inbegrep hans död, så de voro fullständigt oförberedda på denna plötsliga avslutning av hans ämbete.

Inte desto mindre, — på antagandet att Jesus skulle lämna dem och senare återkomma för att upprätta sitt Rike, — gingo de till honom när han satt på oljeberget och sade:

"Säg oss, när skall detta ske, och vad skall vara tecknet för din tillkommelse och världens ände?" (Matt. 24: 3).

Här har vi åter frågan: "NÄR?" och "Hur?" komma vi att förstå — vilka bevis skall vi se efter för att förstå att denna "väntans tidsålder" har tagit slut och att du har återkommit för att upprätta det sedan länge utlovade Riket?

Jesus besvarar dessa frågor i Matt. 24:e och 25:e kapitel och i Luk. 21:a kapitel har vi en rapport om Herrens stora profetia angående hans återkomst och avslutningen på denna tidsålder, av vilken vår text är en del. "När Ni ser att dessa tecken, som jag har dragit upp för

eder, börjar att ske", låter Lukas Jesus säga i nämnda rapport, "då resen eder upp och upplyften edra huvud, ty då nalkas eder förlossning". (Luk. 21: 8).

Här har vi en av de mest bestämda försäkringar som finns i Bibeln beträffande tiden för upprättandet av Kristi Rike. Den tiden är "när detta (dessa ting och tecken som Jesus beskrivit) begynner att ske". Det är därför mycket viktigt att vi söker att taga reda på "vilka ting" det är, som skall vara så utmärkande för "den tiden", efter vilken Guds heliga i varje tidsålder så hoppfullt har väntat på och bedit om.

Låt oss i korthet undersöka några av dessa ting eller tecken, som omtalas i Luk. 21: 24—27. I vers 24 läsa vi:

"och de skola falla för svärdsegg och bortföras i fångenskap till alla hednafolk, och Jerusalem skall vara förtrampat av hedningarna, till dess hedningarnas tider vardas fullbordade."

Den första delen av denna vers handlar om Jerusalems förstörelse och Israeliternas förskingrande ibland de olika hedniska folken.

Medan den verkliga staden Jerusalem då blev förstörd, så betecknas dess förstörelse såsom hela den judiska politikens fall, det fullständiga underkuvandet av det judiska folket under hedniska härskare. Faktum är, att Israels nation hade förlorat sitt oberoende för mer än sex århundraden tidigare, — det skedde år 606 f. Kr., när deras siste konung Sedekia avsattes och folket fördes som fångar till Babel.

När Jesus sade att "Jerusalem skall vara förtrampat av hedningarna, till dess hedningarnas tider vardas fullbordade", så var det endast sagt om nationen, — som hade förlorat sitt oberoende i den Babyloniska fångenskapen, — att den skulle förbliva fjättrad och i fortsättningen vara förföljd "till dess att hedningarnas tider vardas fullbordade". Detta är ett av de tecken som vi böra se "begynna att ske", om vi skola vara säkra på att "*vår förlossning nalkas*".

Har denna profetia börjat att uppfyllas? Vi tro det. Men låt oss inte läsa in mera i profetian än vad den verkligen säger. Vi veta av andra Guds löften att underbara välsignelser av hälsa och fred och liv och glädje är i beredskap för Israel. Vi veta att den tid kommer, då "Herren skall sluta ett nytt förbund med Israels hus och Juda hus". (Jer.

31: 31—34). Vi veta också att ehuru Israel kommer att få del av dessa välsignelser först, så kommer dock även hedningarna att, när Guds rätta tid kommer, få dela välsignelserna med dem.

Men Jesus sade ingenting om dessa Rikets välsignelser i denna profetia. Allt vad han sade var att Jerusalem, som symboliskt betecknade hela nationen, skulle inte längre förtrampas av hedningarna. Enär förtrampandet av nationen började med förlusten av deras oinskränkta oberoende, så skulle uppfyllandet av Jesu profetia betyda återställandet av detta deras oberoende. Och Israel är nu *en fri nation* — en nation bland nationer, och har fått en plats som medlem av VÄRLDENS FÖRENTA NATIONER.

Den fria Israel-nationen av idag är inte en stor nation. Jesus sade inte heller att den skulle vara det. Nationen äger inte hela LÖFTESLANDET —, det framgick inte heller av Jesu profetia. Det fria Israel är inte fri från problem — allvarliga problem, men Jesus sade inte heller att de skulle vara fria från sådana. Precis på samma sätt som varje nation på jorden i dag brottas med förvirring och fruktan, så är det på samma sätt med Israel. Liksom varje annan nation har stora och allvarliga ekonomiska problem, så har Israel detsamma. Och liksom varje annan nation är tyngd av skulder och minskade tillgångar på grund av rådande rustningstävlan, så är förhållandet detsamma med Israel.

Men Jesus sade inte att Israel skulle undkomma dessa problem, som plågar andra nationer, när nationen blev fri. Han upplyste endast om att Israel inte längre skulle förtrampas, att dess underkuvade ställning som en nation, vilken började år 606 f. Kr., skulle förändras, att nationen åter skulle bli fri till att leda och sköta sina egna angelägenheter och stifta sina egna lagar, det var allt. *Säkerligen har vi sett att allt detta har börjat att ske, ja, det har faktiskt skett, åtminstone i en mindre skala.*

HIMMELENS KRAFTER SKOLA BÄVA.

I Luk. 21: 35 och 26 beskrives två tecken, som är mycket noga beskrivna.

Jesus sade:

"Och tecken skola ske i sol och måne och stjärnor, och på jorden skall ångest komma över folken, och de skola förtvivla vid havets och vågornas dån."

På grund därav sade Jesus:

"Under det att människor uppgiva andan av förskräckelse och av väntan på det som skall övergå världen"

och han tillade: "TY HIMMELENS KRAFTER SKOLA BÄVA".

Det synes vara tydligt från dessa nämnda bibelverser att tecknen i sol, måne och stjärnor, som Jesus nämner om, är liktydigt med "skakandet av HIMMELENS KRAFTER". Detta synes också vara en bidragande orsak till den "ångest som skall komma över folken på jorden". Det är inte de bokstavliga och synliga himlarna som "skakas" inte mer än "havets och vågornas dån" är de verkliga havsvågornas dån, som Jesus åberopar i denna profetia.

Det är de symboliska "himlarna" och "jorden", som inbegripas häri, d. v. s. samma "himlar" och "jord" som Aposteln Petrus nämner om, när han skrev i 2 Petr. 3: 10:

"Men Herrens dag skall komma såsom en tjuv, och då skola himlarna med dån försvinna och elementen upplösas av hetta och jorden och de verk, som äro därpå, förbrännas."

De "symboliska" himlarna och "jorden", vilka "försvinna med dån på Herrens dag", syftar på andlig och materiell ordning, en samhällsordning som i sinom tid måste giva plats åt Kristi Rike, eller för att tala med 2 Petri 3: 13:

"Men nya himlar och en ny jord vänta vi, efter hans löfte, i vilka rättfärdighet bor."

Precis som de bokstavliga himlarna har utövat ett mäktigt inflytande över allt liv på jorden, så har också de symboliska himlarna, — under århundraden av denna onda värld, — utövat ett stort mått av kontroll över människorna.

Detta har skett genom religionen, som har varit erkänd som ett andligt inflytande, andligt i den betydelsen av en högre myndighet än mänskliga lagar och författningar.

Europas statskyrkor är ett bra exempel härpå, men även där dessa icke varit i verksamhet, har de icke-hedniska folken på jorden varit underkastade begränsning på grund av religiöst inflytande. Detta har faktiskt varit sant även inom hedniska nationer, ehuru deras begrepp om rätt och orätt har varierat något från kristendomens uppfattning.

Men ett av de tecken, "dessa ting", som Jesus sade skulle äga rum vid denna tidsålders slut och under tiden för hans närvaro var: "HIMMELENS KRAFTER SKOLA BÄVA". Detta betyder att religiösa institutioner och begrepp skulle förlora kontrollen över människorna. *Har vi sett att "detta har börjat att ske"?*

I många av världens länder utövar religionen ännu stort inflytande på människornas angelägenheter. Inte desto mindre kunna vi inte vara blinda för verkligheten, om vi inte förstår att HIMMELENS KRAFTER börja att skakas och att denna oroande utveckling bidrager till den fruktan och ångest, som fyller människornas hjärtan i dag.

Situationen bakom "Järn"- och "Bambu"-ridåerna är goda exempel på detta. Ehuru religionen i dessa länder fortfarande utövas av många människor, så har dock de politiska ledarna i de kommunistiska länderna ingen respekt för religionens bud. Om de tvekar att nu starta ett angreppskrig, vilket skulle leda till total förintelse av det som återstår av civilisationen, så är det inte på grund av några religiösa samsvetsbetänkligheter, utan blott därför att — enligt deras åsikt — tiden inte ännu är lämplig. Om lögnen kan passa för deras avsikter och mål bättre än sanningen, så finns det ingen högre makt som kan hindra dem från att ljuga.

Detta betyder att — i stora områden av världen, som en gång levde under ett visst mått av religiös återhållsamhet, — denna kontrollerande kraft nu är nästan totalt bruten.

Och dessa gudlösa ledare har bestämt sig för att sprida sin kontroll över den övriga världen. Underhandlarnas försök till att kompromissa har inget bestående värde, ty löften och överenskommelser med den kommunistiska världen betyder föga eller ingenting. Deras ledare saknar känsla för det som den icke-kommunistiska världen anser vara moraliskt rätt eller orätt.

Till en mindre grad håller "HIMMELENS KRAFTER" på att skakas även i många andra delar av världen. För c:a femtio år sedan fanns det väl knappast någon, t. ex. i Italien, som skulle vågat att rösta emot Vatikanens önsknings. Nu gör millioner av italienare detta, nästan tillräckligt många för att kontrollera den republikanska regeringen, som har tagit platsen efter det förra kyrkliga härskande och regerande Huset av Savojen.

Den nyligen inträffade missräkningen för en prinsessa inom den Kungliga Brittiska familjen, förorsakad av religiösa ledare, — som visserligen kan synas vara en obetydlig orsak till att vålla en nationell kris, — höll dock nästan på att göra detta. Framstående medlemmar av den Brittiska regeringen frågar om kyrkan och staten måste skiljas åt, så att kyrkan inte längre skall kunna utöva sitt kontrollerande inflytande över Englands ärftliga regerande hus. Detta är ju en liten sak i sig själv, men den återspeglar människornas växande inställning mot religionen, t. o. m. i ett så stadgat och religiöst land som Storbritanien.

Omvittnade försök helt nyligen i Argentina, — vilka visserligen misslyckats för ögonblicket, — avslöjar på nytt tendensen till att avlägsna "HIMMELENS KRAFTER", vilka så länge har hållit folken under kontroll.

Och frånsett vissa utmärkande utvecklingar efter dessa linjer i olika delar av världen, så pågår det i varje land ett allmänt nedbrytande av religiös och moralisk standard. Bevis härför är den ökade brottsligheten, den växande ungdomsbrottsligheten, så väl som rutenhet och ohederlighet i affärer och styrelser av skilda slag.

Ja, vi ser dessa tecken "som begynna att ske". Endast de som vaka och akta på det säkra profetiska Ordet kan se denna "begynnelse" och förstå vad den betyder. Och hur upplytande är inte denna "kunskap". Den säger oss att "vår förlossning nalkas". Befrielsen från syndens och dödens bojar, — efter vilken Guds folk under alla åldrar har väntat på och bedit om" — nalkas. Och det betyder även hela världens befrielse från Satans herravälde, ja, den är nära. Även för detta tackar vi Gud.

Under tiden ser också världen dessa tecken, men olikt "väktarna",

som "reser sig upp och upplyften sina huvud. Världens hjärtan äro fyllda med fruktan, när de betänker vad det oundvikliga resultatet kommer att bli, sedan alla religiösa och moraliska band har blivit sönderslitna. Men, efter hand som detta fortskrider kommer världen till sist att erkänna och förstå tecknen och de händelser som kommer att äga rum.

"Då skola de se Människosonen komma i en sky med stor makt och härlighet". (Luk. 21: 27).

Vi ser nu begynnelsen av de tecken, som Jesus framställde i sin stora profetia, och vi glädjas över de bevis, som vittnar om att

VAR FÖRLOSSNING NALKAS.

När den symboliska solen, månen och stjärnorna på de kyrkliga och religiösa himlarna blivit totalt förmörkade, beträffande deras makt till att kontrollera, då kommer världen att se blott ett moln. Det kommer att bliva i detta symboliska moln — och på det sätt som Herren Gud själv förordnar, — som jordens nye Konung kommer att igenkännas. Vid detta ögonblick i den gudomliga planen kommer de "nya Himlarna" att utöva ledningen för den nya symboliska jorden — först genom verksamheten från de från döden återuppväckta "gamla världiga" och Guds utlovade välsignelser om frid och glädje och liv kommer att börja att flöda ut till människorna som "en mäktig flod med livets vatten". (Upp. 22: 1).

Så när vi börjar det nya året är det med hopp och förtröstan och glädje, ty vi veta att VAR FÖRLOSSNING NALKAS.

Men hur nära vi äro vår förlossning, det har Herren inte uppenbarat för oss. För några av oss kanske den kommer under året som är inne. Men detta betyder i själva verket inte så mycket, ty vi vet i alla händelser att vi inte behöver vänta så värst länge till. (Övers. fr. Dawn av Einar.)

*Härliga dag, jag vill dig bida
glatt, ty jag vet du kommer snart.
Då skola de, som sucka och lida
fröjdas och se Guds kärleksplaner klart.
Då skola dödsrikets fångar förlossas,
Skuldrornas gissel och plågarens stav
skola av Fridsfursten brytas och krossas, —
Så är ju löftet, som Herren oss gav.*

(Ur Morgonsånger nr 52: 3)

Studier i Skriften 1909 — 1953.

Litteratur: Tabernakelskuggor och Studier i Skriften, del I och II av Ch. T. Russell.

(Tabernacle Shadows and Studies in the Scriptures, series I and II by Ch. T. Russell.)

Enligt Hebr. 8: 5, 10: 1 samt Kol. 2: 17 var såväl lagen som tabernaklet i öknen med dess gudstjänstordningar etc. förebilder av tillkommande ting. Detsamma var förhållandet med Salomos tempel samt profeten Hesekiels tempelsyn. Även åtskilliga personer i Gamla testamentet och deras liv var förebilder av kommande personer och händelser.

Tabernaklet i öknen har blivit tolkat såsom i synnerhet symboliserande evangelieålderns församlings historia. Förgården representerade dem, som tro på Guds ord, som tro på Jesus såsom deras frälsare och som på grund av denna tro räknas av Gud såsom rättfärdiga och alltså fria eller "frälsta" från den adamitiska dödsdomen, under förutsättning att de efter förmåga sträva efter att leva ett rättfärdigt mänskligt liv i enlighet med Bibelns rättfärdighetsmåttstock.

Tabernakelhyddan var helt tillsluten — alltså utan fönster — så att ingen kunde se ditin; ljus kunde ej heller tränga in vare sig i det främre rummet, det heliga, eller i det bakre rummet, det allraheligaste. Det heliga representerade alla deras tillstånd, vilka — såsom rättfärdiggjorda troende — ha invigt sin mänskliga natur till döden, för att bli delaktiga av den gudomliga naturen. (2 Petr. 1: 4).

Det allraheligaste betecknade det himmelska tillståndet — målet för evangelieålderns församlings vandring och strävan.

Från Guds synpunkt är de människor, som gått in i förgården — på grund av Jesu lösenpris — befriade från den adamitiska dödsdo-

men, och om de levat nästa tidsålder, så skulle de så småningom genom tro och gärningar efter förmåga blivit kroppsligt och själsligt återställda till mänsklig fullkomlighet samt därefter aldrig mera behövt dö under förutsättning av evig lydnad. Men inom förgården blir de underrättade om — dels genom praktisk erfarenhet dels genom Guds ord — att de denna tidsålder i verkligheten icke kan bli befriade från sjukdom, lidande och död. I stället uppmanas de att uppoffra alla jordiska intressen och mänskligt liv för ett himmelskt sådant i uppståndelsen.

Det vita linneomhänget kring förgården representerade en skiljevägg mellan troende och icke troende. Det fanns blott en ingångsport till förgården, vilket symboliskt vittnar om att det gives blott en väg, som leder till Gud — en "port" — nämligen Jesus. "Jag är dörren" — Joh. 14: 6, 10: 9.

Vi ha här i korthet återgivit väsentliga drag av tabernaklets vittnesbörd. Det vita linnetäckelset över tabernaklet betecknade Jesu försoningsoffer först för evangelieålderns församling och därefter för hela världen. Gethårstäckelset symboliserade alla människor. Då det vita täckelset jämte de båda förlåtarna för det heliga och det allraheligaste tillsammans hade samma yta som gethårstäckelset, gällde detta försoningen alla människor, Adam inberäknad. Att det vita täckelset betecknade försoningsoffret framgår bl. a. av den måttsymbolik, som framlades i föregående studie, där det påvisades att det vita täckelsets yta var $33\frac{1}{2} \times 33\frac{1}{2}$ kvadratalnar. ($33\frac{1}{2}$ är längden av Jesu liv.)

De 144.000 människor, som utväljs under evangelieåldern, går alla — symboliskt sett — in genom förlåten till det heliga, innan de efter döden går in i det allraheligaste. Det förefaller, som om tabernaklets mått ville tala om att denna tolkning är riktig. Om man delar alnen i tjugo delar ("tum") och beräknar ytan av den tillbakaviktade delen av gethårstäckelset i "kvadrattum" och samtidigt tager hänsyn till de tvenne ovanför liggande täckelserna, blir nämligen den sammanlagda ytan $3 \times 48.000 = 144.000$ "kvadrattum". Invikningen visar med andra ord på talet 144.000.

Vi bör kanske i detta sammanhang erinra om att de gamla måtten var hämtade från människokroppen; en aln härrörde sålunda från underarmens och handens längd och en tum från yttre delen av tummen; varifrån foten, en fotsbredd och en handsbredd härrör, framgår direkt av benämningarna. Den yttre tumdelens längd (eller bredd) synes normalt i runt tal vara en tjugondel av underarmens och handens sammanlagda längd. Sannolikt har den aln, som användes av israeliterna vid den tid, då tabernaklet byggdes, delats i tjuugo delar.*) Vi hoppas, att en fortsatt forskning skall kunna klarlägga det verkliga förhållandet härvidlag.

Vi kan även nämna att den, som stod mitt under gethårstäckelssets invikta kant inne i tabernaklet och var vänd mot det allraheligaste, hade ovanför och framför sig en sammanlagd tak- och väggyta av 144.000 "kvadrattum".

På senare tid har man kommit in på tanken, att det eventuellt kunde finnas uppgifter i tabernaklet, som angav exempelvis när det uppsattes, när Jesus föddes eller när han återkom. Tanken kan förefalla mången djärv; överensstämmelser vid jämförelser mellan tal kan bero på en slump. Vi överlåter åt läsaren att bedöma värdet av följande överensstämmelser.

Avståndet från förgårdens port till mitten av det allraheligaste, där arken sannolikt stod, var 75 alnar. Om man multiplicerar 75 med 33,5, erhåller man talet 2.512,5. *Enligt Russells kronologi gick det 2.512,5 år från Adams fall till tabernaklets uppsättande.*

Vid 12 års ålder var Jesus i Templet. Han levde sedan i 21,5 år, innan han dog på korset.***) Multiplicerar man 75 med 21,5 erhåller man talet 1.612,5. *Enligt Rucsell gick det 1.612,5 år från tabernaklets uppsättande till Jesu födelse.*

I ytterligare ett känt fall överensstämmer en produkt av två tal, hämtade från tabernaklet, med antalet år i en betydelsefull tidsperiod. Om

*) I vissa fall synes en aln ha delats i tjugofem delar.

**) Även talet 12 erhålles i tabernaklet genom en enkel konstruktion.

man nämligen multiplicerar avståndet från förgårdens port till mittpunkten i det allraheligaste (75 alnar) med avståndet från denna mittpunkt till det heligas förlåt (25 alnar), erhåller man talet 1875. *Enligt Russells kronologi är det 1875 år mellan Jesu födelse och hans återkomst.*

Då vissa forskare föredraga Septuagintas kronologi framför den hebreiska Bibelns, är varje jämförelse, som ger en hänvisning om vilken kronologi, som är den rätta, av betydelse. Septuaginta är den äldsta kända grekiska översättningen av Gamla testamentet. Översättningen anses vara gjord av 72 lärda judar i Alexandria i Egypten i tredje till första århundradet före Kristus. De har betydligt avvikit från hebreiska Bibelns kronologi. I lederna från och med Adam till och med Hanok har de med ett jämnt hundratal ökat varje leds ålder vid den närmast efterföljandes födelse, så att Adam får 230 år för 130, Set 205 för 105 o. s. v. Lemeks siffra är ändrad från 182 till 188. Arpaksad säges vara född 102 år efter floden i stället för 2. Därtill är varje släktled från och med Arpaksad till och med Serug likaledes ökad med jämnt 100 år. Mot hebreiska texten har en person, Kenan, blivit inskjuten mellan Arpaksad och Sela, som skulle ha blivit född, när Kenan var 130 år gammal. För Nahor anges 179 år.

Ända sedan apostlarnas dagar har man varit av den uppfattningen, att yttersta dagen (om tusen år) skulle komma 6.000 år efter Adams skapelse. Om Septuagintas tidräkning vore riktig, så skulle yttersta dagen redan ha varit. På grund av denna längre kronologi var det

Rekvirera

DEN STORA SLUTSTRIDEN — SEDAN VÄRLDSFRED.

Skriftenlig — Aktuell. — Tankeväckande.

Pris 50 öre.

DAGNINGEN

Torpagatan 32 A — Jönköping — Postgiro nr 8703

också många, som väntade, att den skulle börja någon gång under fyra- eller femhundralet efter Kristus. När Jesus då icke återkom, drog man den felaktiga slutsatsen, att det aldrig varit meningen, att Jesus själv skulle regera över människorna på jorden på den yttersta dagen om tusen år, utan denna hans regering skulle utövas av en ställföreträdare — påven i Rom.

Enligt den hebreiska Bibelns kronologi utgick 6.000 år från Adams skapelse först år 1872 efter Kristus.

Vi vill för den som studerar ovan framlagda jämförelser erinra om vad Paulus säger i sitt brev till Romarna, kap. 15, vers 4:

”Ty allt vad som fordom har blivit skrivit, det är skrivet oss till undervisning för att vi, genom ståndpunktighet och genom den tröst, som skrifterna giva, skola bevara vårt hopp.”

A. K.

Till ”börde-bärarna”.

”Kasta din börda på Herren, han skall uppehålla dig. Han skall i evighet icke tillställa, att den rättfärdige vacklar.” Ps. 55: 23.

*När bördan blir mig allt för tung att bära
och när av den jag mer ej har att lära,
då ta'r min Fader bördan helt på sig,
men icke bördan blott — han tager även mig
på sina starka Fadersarmar
och bär mig fort in uti Fadershuset
från mörkret här till klara himlaljuset.
Där får jag sedan helt och fullt erfara
den salighet, som här jag anat bara.
Kom, Herre kär, jag Dig så hjärtligt beder.
Jag tacka vill att Du mig städse leder.*

Einar.

Fred önskvärd — Krig ett nödvändigt ont.

(Föredrag av Pastor Charles Taze Russell, hållet i Washington, den 25 maj 1913).

”Han stillar strider intill jordens ända . . .

Bliven stilla och besinnen, att jag är Gud”. (Ps. 46: 10—11).

Ingen kan ha större avsky för krig och en högre önskan för fred än vi, men vi kan inte blunda för historiska fakta, nämligen att praktiskt sett varje välsignelse, som världen erhållit, har kostat krig, grymhet och blodsutgjutelse. Vad vore väl Amerika i dag, om icke frihetskriget utkämpats? Var hade Europas nationer varit, om de inte hade kämpat för bibehållandet av sina nationella friheter?

Denna praktiska och förnuftiga åskådning är inte i strid med vår Mästares lära. Han gav sina föreskrifter inte åt nationer utan till individer, såsom t. ex. då han bjöd den, som blir slagen på ena kinden, att vända den andra till och inte göra motstånd. Jesu föreskrifter var uteslutande ämnade för hans lärjungar, hans efterföljare. Han förelade dem, att de skulle avskiljas från världen och bli ett heligt folk, en ny nation. Han förberedde dem på att de skulle lida förföljelse liksom han själv. De hade hans personliga försäkran att, om de sålunda led med honom för rättfärdighetens skull, de skulle bli belönade, då riket upprättades — de skulle då sitta med honom på hans tron. (se Upp. 3: 21).

Jesus gav åt sina efterföljare ingen försäkran om att deras fredsträvanden skulle krönas med framgång och tillföra dem jordisk lycka och välstånd. Tvärtom, bibeln säger att de, som vill leva gudligt, skall lida förföljelse, på det att därigenom trohet till Gud därigenom må ådagaläggas, innan de erhåller plats vid sidan av Återlösaren på hans tron. ”Om någon vill efterfölja mig, förneke han sig själv och tage sitt kors på sig och följ mig”. (Jesu ord till hans lärjungar enligt Matt. 16: 24).

DE ÅTTA SALIGHETERNA EJ FÖR VÄRLDEN.

Då Jesus sade: **"Saliga äro de fridstiftande, ty de skola kallas Guds barn"** (Matt. 5: 9), talade han inte till nationer utan till individer — en särskild grupp av individer, nämligen de som önskade bli hans lärjungar genom att helt avsäga sig alla jordiska intressen.

Vad Herren sade angående nationerna var motsatsen till vad han sade beträffande lärjungarna. Han sade: "Folk skall resa sig mot folk och rike mot rike . . . I skolen få höra krigslarm och rykten om krig. . ." (Matt. 24: 6—7).

Jag befarrar, att jag blir missförstådd, men det råder en sådan förvirring angående detta ämne, att sanningen behöver framhållas.

Sanna förhållandet är, att krig inte är en sjukdom i den politiska samhällskroppen utan ett sjukdomssymptom. Så länge sjukdomen härjar, måste sådana utvärtes yttringar som krig fortfara. Behöver jag säga, att den sjukdom jag syftar på är synden? Synd och krig är oskiljaktliga. Det kan endast ges två sätt att förhindra krig:

1) Genom att omvända världens nationer från hjärtats själviskhet — synd — till ett tillstånd av rättfärdighet, ädelmod och öm kärlek.

2) Genom att upprätta en styrelse, en regering vars makt inte påverkades av synd och vilken med överlägsen styrka skulle övervaka, råda över och kontrollera syndiga människors angelägenheter.

Kan någon bestrida dessa påståenden? Nej, de kan inte motsägas. Själviskheten har orsakat strider alltsedan människan blev en syndare. Förr utbröt dessa i form av plundring, sjöröveri och slavhandel. Längre fram tog striden en annan form, då folkledarna insåg, att de kunde åstadkomma mera genom mildare metoder och genom politiska och religiösa intriger. Än en gång förändrades taktiken. De skarpsynta insåg, att införandet av arbetsbesparande mekaniska uppfinningar med tiden kom att göra ägandet av mänskliga slavar förlustbringande och att de skulle göra större vinst med mindre ansvar, om de frigav slavarna och lät dem arbeta för sitt uppehälle i tävlan med maskiner.

Näst i ordningen kom finansiella sammanslutningar, jättetruster och bolag, vilka nu kontrollerar och bestämmer människosläktets öde, från konungen till den fattige arbetaren. Under alla dessa förändringar har

kriget fortgått. Det har endast förändrat form, bytt om vapen, valt andra metoder. Grunden till allt detta är själviskheten, och så länge den är kvar, kommer striden att fortsätta. Framgång betyder under dessa förhållanden välstånd, misslyckande betyder förtryck.

OLIKA SLAG AV KRIG.

Som synes, begränsar vi inte krig till flottor eller arméer, vilka strida med kanoner, svärd och dylika vapen. Vi inbegriper i ordet "krig" alla sociala, politiska och finansiella oroligheter och brytningar. De är alla drabbningar, i vilka de skarpsinnigaste i regel segra. I stället för att krig på jorden nu borde vara förbi, ser vi, hur nya strider uppstår på nya håll. Arbetarna har organiserat sig och utvecklar med var dag alltmer styrka. De bereder sig enligt deras egen bekännelse för en väldig drabbning, en avgörande strid. Skärmytslingarna har redan börjat, åtskilliga segrar är redan vunna men de försäkrar, att striden mot förtryckare av alla slag endast har begytt.

(Läsarna må hålla i minnet att detta skrevs redan år 1913). Red. ann.

Världens försoffade, okunniga och liknöjda tillstånd för ett hundra år sedan har genom allmän skolundervisning och bildning givit vika.

Nu är hela världen skarpsynt, skarpsinning och färdig att gripa alla möjliga fördelar. Vidare har de framstående läroverken under de senaste tjugofem åren undergrävt tron på bibelns inspiration och deras inflytande har till sist nått massorna. Dessa bekänner nu öppet, att de tvivlar på om det ges ett tillkommande liv och är fast beslutna att vid första möjliga ögonblick gripa fatt det närvarande livets tillfällen, på det att de må få sin andel av de rikas lyx och fördela den lika på alla. Om deras program endast till hälften förverkligades, skulle det medföra det förskräckligaste krig, som världen någonsin bevittnat. Bibeln beskriver det som **"en tid av nöd, vars like icke funnits allt ifrån den dag då människor blevo till"** (Dan. 12: 1).

Att krigsandan är själviskhetens ande i verksamhet bekräftar den tanken, att världen aldrig förr varit så stridslysten som nu, aldrig förr så på sin jakt efter självisk njutning som nu. Fastän den nuvarande ge-

nerationen åtnjuter välsignelser, varom föregående släkter inte ens drömt, är missnöjet större än någonsin förr och driver människorna allt snabbare hän mot den största av alla strider.

Så länge pengar äger sitt värde och den politiska makten kan uppehålla ordning, kommer samballets byggnad att förbli orubbad. Nationer kommer fortfarande att bekriga varandra med flottor och arméer, men så snart som de politiska och finansiella makterna börjar gå i spillror, kommer kriget att taga form av anarki, vilket bibeln beskriver såsom "var mans hand mot den andre" (Sak. 8: 10, eng. övers.), "ty jag eggade alla människor mot varandra" (sv. övers.).

VILKET ÄR BOTEMEDLET?

Världens ledande män ser tydligt denna sak såsom vi framställer den. Man skänker på sin höjd ett sympatiskt eller ett medömkans leende åt välmenande ivrare för världsfreden, såsom t. ex. Andrew Carnegie. Skattebeläggande av ärvd egendom har inte villigt gjorts till lag av dem, som kommer att förlora genom dess ikrafträdande. Många av vår tids reformer har inte införts villigt utan som oundvikliga eftergifter, vilka man funnit visligt att göra. De kommer utan tvivel att följas av ännu större eftergifter, vilket kan anses vist handlat. Allt detta kommer dock inte att tillfredsställa de missnöjdas växande fordringar. Varje försök av de gynnade klasserna att tillfredsställa massorna kan liknas vid att kasta ut föda åt en flock förföljande, hungriga vargar. De stannar för att sluka det utkastade, men deras aptit eggas blott därigenom.

Det enda möjliga botemedlet å människors sida, nämligen en fullständig hjärtats omvändelse hos alla till Gud, är nu för sent. Detta hade varit långt mer möjligt för femtio år sedan, då större tro på den allsmäktige Skaparen och bibeln såsom hans ord var allmän. Den högre kritikens målsmän har lyckats väl i sitt verk att omintetgöra tron på en enda bok, vilken kan göra anspråk på gudomlig inspiration. Upplysning såväl som affärsutveckling har bidragit till att världen nu brinner av självisk ärelystnad, begär efter rikedom och lyx samt strävandet att tillgodogöra sig allt detta utan kostnad.

DEN KRISTNES HÄRLIGA HOPP.

Den bild jag har målat för eder, kära vänner, skulle blott plåga eder och således vara värdelös, om jag inte hade ett gott, uppmuntrande budskap att ge till motvikt. Gud hade förutsett det ondas framfart på jorden under sex långa dagar — sex tusen år — och han har i beredskap den stora sjunde dagen, som även skall bli ett tusen år lång.

Det är under denna tidsålder eller dag, som Messias på sin tron skall göra allt nytt. Bibeln talar om det förflutna såsom en natt av sorg, synd och strid och det kommande såsom en ny dag, vilken redan bräcker, och på vilken rättfärdigheten skall regera över hela jorden icke endast genom Konungens ord utan med hans rikes gudomliga makt. Profetian beskriver Messias' rike såsom "alla nationers önskan".

Andra skriftställen ger vid handen, att vedermödan, som nu närmar sig människorna likt ett mörkt moln vid horisonten, kommer att bli ett så förskräckligt utbrott av strider, blodsutgjutelse och nöd, att världen kommer att få sitt lystmäte och vämjäs därav. Men därefter skall under ledning av Messias' nya regering ett sunt sinnes ande gradvis komma människovärlden som en helhet till del. I samma mån skall de vända sig till Messias' rike i underdånig lydnad, i det de förklarar: "Se där är vår Gud, som vi förbidade och som skulle frälsa oss." (Jes. 25: 9). Rika och fattiga av alla nationer skall så småningom fatta de förändrade förhållandena, och alla som älskar rättfärdighet skall fröjdas tillsammans.

Må vi därför inte förlora modet, om krig mellan nationer fortfar och tilltar eller om politiska, sociala och religiösa strider kommer att rasa såsom aldrig tillförne. Bibeln antyder, att Gud står färdig att en gång för alla ge människorna en läxa beträffande själviskhetens inflytande, en lärdom vilken de aldrig skola glömma och vilken skall bevisas vara av värde för dem i all evighet.

"SALIGA ÄRO DE FRIDSTIFTANDE."

Vad vi i det föregående sagt bör ej förstås som en uppmuntran för någon själviskhet och strid utan som motsatsen. De som kan läras genom undervisning finner denna i Guds ord. Den som noga följer bi-

belns undervisning erhåller i samma mån en välsignelse. Ehuru bibeln särskilt riktar sig till de få, som är de verkliga fridstiftarna, vilka Jesus tilltalar då han säger: **"Saliga äro de fridstiftande, ty de skola kallas Guds barn"** är dock andra i den mån de ser och erkänner rättfärdighetens och barmhärtighetens principer och har sympati och medlidande med mänskligheten i harmoni med den store Konungen och skyddar sig själva i samma mån från en del av nöden på den stora vredens dag, som nalkas.

Ordet "ogudaktiga" innefattar i vidsträcktaste bemärkelse hela människosläktet. Endast ett försvinnande fåtal har upphört att vara ogudaktiga i biblisk bemärkelse. De enda, som är rättfärdiga inför Gud, är sådana, som helt har givit sina hjärtan åt Frälsaren. Bibeln omvittnar, att dessa har undkommit fördömsen, som vilar över världen. De var en gång "vredens barn" liksom alla andra är det. Men de, som helt kommit in i Guds familj, är endast ett litet fåtal. Inte många har helt givit sig åt Herren. Inte många har mottagit Jesus inte blott såsom sin lärare och sitt föredöme utan såsom deras Återlösare. Det stora flertalet är ännu i den ondes våld, förblindade och döva, och kan inte se och uppskatta Guds anordningar.

Dessa kommer att få göra svåra erfarenheter i den annalkande vdermödan, emedan de inte förstår, hur eller varför den allsmäktige Jahve kan tillåta de mänskliga passionernas storm och strid att göra en sådan förskräcklig ödeläggelse i världen. De förstår inte heller varför samme nådige Skapare tillåter orkaner, översvämningar, jordbävningar, pest och hungersnöd. Det fulla förståndet av allt detta förlämnar Herren åt sina få trogna — Jesu lärjungar. Om dessa förklarar han: "Herrens hemlighet (förbund) är med dem som fruktar (vördar) honom, och sitt förbund vill han kungöra för dem." Ps. 25: 14.

Vi förordar inte någon särskild sekt eller församling. Från vår synpunkt sett finns det blott en församling, vars medlemmar utgöres av alla som av Herren erkännes såsom hans folk. Vi betraktar alla sådana såsom bröder, vare sig de är katoliker eller protestanter, svarta eller vita, gamla eller unga, män eller kvinnor.

Det borde inte vara svårt att förstå, att då Jesus bjöd den som blivit slagen på den ena kinden att vända den andra till, han inte kunde mena världen, inte ens bildligt talat. En sådan uppmaning skulle den naturliga människan inte kunna förstå. De mest helgade bland Guds barn har funnit det svårt att kunna praktisera denna föreskrift, även då de fattat dess andemening i stället för dess bokstavliga betydelse. Vi uppmanar alla Guds barn: "Faren efter frid med alla och efter helgelsen, utan vilken ingen skall se Herren" (Hebr. 12: 14). Ingen skall i full mening se honom utom de, som får erfara den härliga förvandlingen i den första uppståndelsen och blir lika Mästaren — av den andliga naturen — och får se honom sådan han är, i hans härliga, andliga tillstånd. Världen kommer aldrig att på detta sätt få se honom. Jesu sade: "Ännu en liten tid, och världen ser mig inte mer" (Joh. 14, 19).

Herrens efterföljare är, som han själv var, egendomliga, avskilda från världen, nya skapelser. Det tillhör dem att vara så hängivna sin Mästares föreskrifter och så fyllda av hans kärleks ande för varandra, ja för hela världen, att de hellre skulle lida ont och oförrätter än att göra något, som skadade andra.

Herren själv hade alltid fridens sinnelag och stiftade frid bland andra, och sådana bör alla hans efterföljare vara.

"Saliga äro de fridstiftande, ty de skola kallas Guds barn"
(Matt. 5: 9).

Meddelande till Sanningens vänner. ÅMINNELSEDAGEN.

I enlighet med den judiska kalendern infaller den fjortonde dagen av månaden Nisan i år på måndagen den 26 Mars. Enär den bibliska räkningen börjar vid solnedgången kvällen förut, betyder det sålunda att den rätta tiden för firandet av denna högtid skulle vara efter solnedgången på söndagen den 25 mars. Februari-numret kommer att innehålla en artikel som handlar om betydelsen av VÅR HERRES KRISTI ÅMINNELSEMÅLTID.

Övers. från Dawn av Einar.

Verksamhetsrapport för Dagningen under år 1955.

”Se Herrens öga är vänt till dem som frukta honom, till dem som hoppas på hans nåd.” (Ps. 33: 18).

Dessa psalmistens ord vittnar om en upplevd trosvisshet från erfarenhet från ett liv i gemenskap med Herren Gud.

Var och en av oss, som hörsammat den höga kallelsen till att följa Mästaren i spåren på den smala vägen, får också göra samma erfarenhet. Även vi, som haft det direkta ansvaret för Dagnings verksamhet, har under det gångna året fått uppleva detsamma. Att Dagningen kunnat utgivas ostört under hela år 1955, det är idel nåd av Herren Gud. Under detta vårt arbete har vi städse förnummit att vår himmelske Faders vakande öga har vilat över oss och vi har även känt hur den levande Fadershanden på ett underbart sätt har stått oss bi.

Dagningen har velat vara en Herrens ringe tjänare för Sanningens vänner i första hand, en förmedlingscentral av andliga rikedomar, eller för att tala med Aposteln Johannes (1 Joh. 1: 3—4): ”Det som vi hava sett och hört, det förkunna vi ock för eder, på det att även I mån hava *gemenskap* med oss, men vår gemenskap är med Fadern och med hans Son, Jesus Kristus. Och detta skriva vi till eder, på det att eder glädje må vara fullkomnad.” —

Det gångna året har varit ett prövande år för Dagningen. Redan i början av året insjuknade Dagnings förra utgivare och redaktör, — vår käre broder N. C. Larsson i Vinslöv — och avled hastigt, efter en operation, den 15/2 1955. Hans kära maka, som varit ett gott stöd för honom, hade avlidit c:a 4 månader tidigare eller den 23/10 1954. Dessa prövningar måste givetvis inverka på arbetet vid Dagnings utgivande, men, som Dagnings läsare redan veta, — sedan vi uppdragit åt den nuvarande utgivaren, broder Einar Dominique, att t. v. övertaga broder N. C. Larssons uppgift, — så har det med Guds hjälp blivit oss möjligt att utgiva Dagningen utan avbrott.

Den har utkommit med 8 enkel- och 2 dubbelnummer om inalles 240 sidor. Innehållet på dessa sidor har utgjorts av till största delen, eller c:a 163 sidor, av artiklar från ”the Dawn”, vilka översatts från

engelska till svenska språket av signaturerna E. A. — H. N. — S. D. och E. D. Det övriga innehållet = 77 sidor har bestått av egna artiklar, minnesrunor över hemkallade bröder, som varit aktiva i Sanningens tjänst under livstiden, referat från möten och konvent etc.

Genom Broder Dominique, som var vår representant vid konventet i Köpenhamn den 18—22 juni, fingo vi goda impulser till att fatta nya tag till att sprida Sanningen i Sverige. Samvaron där med the Dawn's representant, Broder Russell-Pollock och de danska vännerna vid detta konvent blev en mäktig appell till förnyat nit och kamp för Sanningen. Flera av Broder Pollocks föredrag har även varit synliga i Dagningen.

Det sedvanliga konventet i Slussemöllen, Danmark (30/7—4/8) blev för de tio svenska vännerna, som deltog i detsamma, en källa till rik andlig vederkvickelse. Ett detaljerat referat av detta konvent var infört i Dagningens dubbelnummer Aug.—Sept. 1955.

För att demonstrera det intima samarbetet med verksamheten vid the Dawn och våra kära bröder i USA, har under året den ändringen vidtagits beträffande Dagningens ytterromslag, som tog sin början i och med Dagningens dubbelnummer Nov.—Dec. 1955. Vi hoppas att denna uniformitet skall förstärka detta goda samarbete.

Nya kontakter har Dagningen kunnat knyta till sin verksamhet, spridda vänner här och där i Sverige, Danmark och Finland, vilka äga Dagningen och biträda med spridning av sanningslitteratur. Den menst glädjande av dessa nya kontakter är den med Stockholms-vännerna under ledning av Broder Anders Karlén, som vi ödmjukt och med glädje vill tacka Herren Gud för.

Under året har vi även kunnat utgeva en liten broschyr, betitlad "DEN STORA SLUTSTRIDEN — sedan världsfred." Den är översatt från the Dawn's publications av Br. E. D. och dess engelska titel är: "ARMAGEDDON — Then World Peace". Enär dess innehåll är både skriftenligt och aktuellt hoppas vi att den må bli spridd och läst vitt omkring till stor välsignelse för dem som hava "hörande öron".

Sanningslitteratur har under året spritts i många tusentals exemplar, därav från en enda broder c:a 12.000 ex. per post.

Församlingarna i Göteborg och Stockholm liksom spridda smärre grupper och enskilda vänner runt om i vårt vidsträckta land har regelbundet samlats till möten med bibelstudier, varom den livaktiga och uppmuntrande korrespondensen mellan dem och Red. vittnar.

Alla som ha medarbetat i Dagningens verksamhet har gjort detta utan tanke på ekonomisk gottgörelse. Vi ha alla sått på en förhoppning, väntande växten och skörden av SKÖRDENS HERRE. Vi tacka härmed alla DAGNINGENS VÄNNER, samtidigt som vi vilja påminna varandra om Ap. Pauli uppmaning i Gal. 6: 9:

"Och låtom oss icke förtrötts att göra det goda, ty vi skola ock i sinom tid skörda, om vi icke tröttna." —

Dagningens verksamhetskommitté har bestått av bröderna
G. E. SANDBLOM EMIL ANDERSSON ERIK OLSSON
Göteborg Härryda Olofstorp

Och så går vi alla in i det nya året med stor tillförsikt, vetande att "Jesus Kristus är densamme i går och i dag och i evighet". (Se Hebr. 13: 8).

"Låtom oss därför, då vi få ett rike, som icke kan bäva, vara tack samma, så att vi tjäna Gud, honom till behag, med helig fruktan och räddhåga." (Hebr. 12: 28).

DAGNINGENS VERKSAMHETSKOMMITTÉ SAMT
REDAKTÖREN.

SPRID DAGNINGEN OCH DESS TRAKTATER

Gud och Förnuftet.

Den stora slutstriden — sedan världsfred.

Insätt bidrag på postgiro nr 8703.

Prenumerera på Dagningen. Fem kr. per år.

Obs! Glöm ej att förnya pren. under jan. månad!

Rekvirera från Dagningen,
Torpagatan 32 A. — Jönköping.

Läns-Demokraten - Kristianstad 1956